

har ogsaa lært noget paa disse Ture.“ Jeg siger, det manglede blot, at Soldaterne ikke skulde modtage deres Krigsminister loyalt! Saa vidt tror jeg dog ikke, vi ere komne, fordi vi faa en civil Krigsminister, at Soldaterne ikke skulde modtage ham loyalt. Jeg gad nok se, hvad der vilde være sket, hvis de ikke havde modtaget ham loyalt. Men det er nu af den Slags Ting, som endda ikke spille saa stor en Rolle. Det, der for mig spiller en meget stor Rolle, er de Udtalelser, som den ærede Konseilspræsident fremsatte, da han udtalte sig om en eventuel Landgang af en fjendtlig Styrke i Esbjerg. Saa sagde han følgende: „Der er dog ingen fornuftig Mand, der vil benægte, at vi kunne rejse en Hær derovre paa 50,000 Mand, og de ville kunne forhindre, at de 100,000 gaa Syd paa.“ Jeg maa sige, det er den mærkeligste Udtalelse, jeg endnu har hørt her i Tinget af nogen Forsvarsminister eller Militærminister. Jeg skulde mene, at den højtærede Konseilspræsident vanskeligt vil kunne faa en eneste af sine sagkyndige til at stemme overens med ham om denne Udtalelse. Jeg synes ikke alene, at det er en meget ubesindig Udtalelse, men ogsaa, at det er en overordentlig skadelig Udtalelse, naar det er vor Konseilspræsident og Forsvarsminister, der fremsætter den. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at der er ingen fornuftig Mand, der vil benægte, at vi kunne rejse en Hær derovre paa 50,000 Mand. Naar en Konseilspræsident og Forsvarsminister fremsætter det under en saa kategorisk Form, kunde det Tilfælde jo meget let indtræffe, hvis en eller anden fjendtlig Magt, der havde Lyst til at gøre en Landgang derovre — lad os f. Eks. sige, at det er Englænderne —, at Modstanderen, Tyskerne, sagde til os: „Eders egen Konseilspræsident har erklæret, at ingen fornuftig Mand vil bestride, at I kunne møde med 50,000 Mand; vær altsaa saa god at stille de 50,000 Mand op. Hvis I ikke gøre det, værne I ikke eders Neutralitet.“ Jeg vilde finde det fuldstændigt rimeligt, hvis Tyskland under en given Situation sagde til os: Vær saa god at gøre det, eders Konseilspræsident har sagt her i Tinget. Mød med eders 50,000 Mand, ellers tro vi ikke paa, at I ville være neutrale. Men hvorledes vilde man nu tænke sig, at vi kunde stille 50,000 Mand op i Jylland? Det kunde jo kun ske under den Forudsætning, at den Magt, der vilde gøre Landgang, ikke var Herre til Søs? Men er der noget fornuftigt Menneske, der tror paa, at f. Eks.

Englænderne vilde sætte 50,000 Mand i Land i Jylland, hvis de ikke vare fuldstændig Herre til Søs. Men hvis de ere Herre til Søs, kunne de jo fuldstændig afskære vore 50,000 Mand, og saa ligger Resten af Danmark ganske forsvarsløs. Hvis de ikke ere Herre til Søs, ere de selvfølgelig ikke saa letsindige at sende 100,000 Mand ind i Tyskland, de vilde jo øjeblikkelig blive jagede i Vandet. Jeg synes, at denne Udtalelse vidner om en mærkelig Uklarhed og mærkelig liden Forstaaelse af de faktiske Forhold. Jeg tror, som sagt, ikke, at en eneste sagkyndig, en eneste Officer vilde være fremkommen med en saadan Udtalelse, og det, synes jeg, er meget kedeligt.

Jeg havde sat min Lid til, at naar vi fik en civil Forsvarsminister, vilde denne ikke blande sig i de rent tekniske Spørgsmaal, men holde sig til de store politiske Spørgsmaal og overlade de andre Spørgsmaal til de sagkyndige. Det er altsaa ikke Tilfældet, den højtærede Konseilspræsident optræder tværtimod som aktiv Forsvarsminister. Det er meget uheldigt, thi en Udtalelse som denne vil virke som en Art Programudtalelse. Der er ingen Tvivl om, at naar den højtærede Konseilspræsident fremsætter en Udtalelse om, at vi paa et givet Tidspunkt kunne stille 50,000 Mand paa et givet Sted i Landet, virker det som en Art Programudtalelse for Forsvarskommissionen. Hvorfor skulde de, der ville drive Forsvarsudgifterne saa højt op som muligt, ikke sige: Den Mening har Konseilspræsidenten, altsaa stræbe vi hen efter saa stor en Hær. Jeg synes, man bør afholde sig fra en saadan Udtalelse, og navnlig synes jeg, den er mærkelig, naar man paa den anden Side ikke tør udtale sig om et saadant Punkt som f. Eks. Københavns Befæstning, mod hvilken den højtærede Konseilspræsident har stillet sig som den skarpeste Modstander.

Det er derfor, vi have tabt vor Tro til den højtærede Konseilspræsident, og mange flere ville tabe denne Tro. Jeg tror, det vil gaa saaledes, at flere og flere ville miste Troen paa, at han kan løse det Spørgsmaal om Forsvarssagen — det Spørgsmaal, som, naar alt kommer til alt, er et af de Spørgsmaal, der have været Højre og Venstre mest imellem. Det vil ogsaa i Fremtiden blive ved at sætte Skel, og vi ere ikke bange for, at dette Skel skal blive draget i Disfavør af den Politik, vi føre. Derfor se vi med stor Forventning Fremtiden i Møde.